

Obama bør få ny tillit

I dag går innbyggerne i USA til valgurnene. Valget er viktig for en hel verden. Meningsmålingene viser et svært jevnt løp mellom Barack Obama og Mitt Romney. Vi håper Obama får fornyet tillit.

Årsakene er mange. Vi tror republikanernes Mitt Romney vil føre en økonomisk politikk som vil skape et samfunn med større økonomiske forskjeller. Obama har lagt ned et betydelig arbeid for å få USA ut av den dype økonomiske krisen landet var i ved valget i 2008. Nå er arbeidsledigheten på vei ned. Om Romney skulle få velgernes tillit, og føre den stramme økonomiske politikken han har varslet, kan den skjøre veksten bli snudd til resesjon. Kriserammede euro-land vil også miste drahjelpen den svake etterspørselsveksten i USA gir.

Mitt Romney har brukt mye tid i valgkampen på å varsle at Obamas helsereform skal bort. Vi mener reformen er noe av det viktigste Obama har fått til i sin første periode. Ordningen bringer USA et viktig steg nærmere et anstendig velferdstilbud innen helsesektoren.

Under Obama har USA hatt en mindre aggressiv utenrikspolitikk enn under forgjengeren George W. Bush. Det skyldes delvis den økonomiske situasjonen landet er i, men også at Obama-administrasjonen har en annen holdning til hvilken rolle USA skal ha i verden.

Dersom Mitt Romney velges til president, har vi grunn til å frykte nye hauker i Det hvite hus. Romney vil la forsvaret ekspandere, og han vil bruke mer penger på våpen og våpenutvikling. Sett fra Norge og Europa er

Oppsummert

Valg

1 I dag velger amerikanerne president.

Ideologisk veivalg

2 Det ideologiske veivalget er tydeligere enn på lenge i et amerikansk presidentvalg.

For verden

3 Utfallet av valget vil ha stor betydning for verdenssamfunnet.

Obamas forsiktighet og nøling i forhold til å gå inn i konflikter som i Syria og Iran, samt hans bremsing av forsvarsbudsjettene, å foretrekke.

USAs politikk på områder som handel og sikkerhet vil ha stor betydning for resten av verden. Men verdenssamfunnet trenger også en amerikansk president som kan ta lederskap i klimapolitikken. Obama har ikke fått til nok på det området. Men i motsetning til mange republikanere, erkjenner han i hvert fall problemet. Det er tross alt en start.

Obama har måttet bruke mye kraft på innenrikspolitiske spørsmål i sin første periode, og mye av presidentens tid er gått med på å få orden på økonomien. Likevel har han ført USA i riktig retning. Derfor fortjener Obama fire nye år.

SAGT

av andre



Skruppelløs: Mitt Romney.

FOTO: NTB SCANPIX

Presidentvalget I

* «Med fire nye år vil Obama ha muligheten til å sette et enda tydeligere stempel på USA. Men da må han bli flinkere til å skape kompromisser gjennom det politiske sentrum. Og republikanerne må slutte å si nei til alt han foreslår.»

Dagsavisen på lederplass.

Presidentvalget II

* «Alternativet er Mitt Romney. En president som står for en skruppelløs høyrepolitikk som vil gagne de rikeste og øke ulikhetene. Det ideologiske valget er tydeligere enn det har vært på lenge i et amerikansk presidentvalg. Vi håper amerikanerne velger Obamas retning.»

Dagsavisen på lederplass.

Presidentvalget III

* «Flertallet av verdens innbyggere kan ikke stemme i det amerikanske presidentvalget, men resultatet angår dem alle. Et overveldende flertall av ikke-amerikanere støtter Barack Obama, ikke Mitt Romney. Det er gode grunner for det.»

Joseph E. Stiglitz, professor ved Columbia University og nobelprisvinner i økonomi, i en gjestekommentar i Dagens Næringsliv.

Presidentvalget IV

* «Det er viktig å huske at de fleste presidentene er glemt av alle andre enn historikerne. Og at alle forsvinner i skyggen av myten om Abraham Lincoln.»

Anders Giæver, kommentator i VG.



Nationen arbeider etter Vær varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig avisomtale bes ta kontakt med redaksjonen. Pressens Faglige Utvalg (PFU) er et klageorgan som behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. PFU holder til i Oslo, tlf: 22 40 50 40. Epost: pfu@presse.no

Første, andre, tredje gang

DAGENS GJEST

Isaac Grünewald ble den som introduserte modernismen i Sverige. I auksjonsmarkedet betales hans beste malerier med millionbeløp. Kunne det samme skjedd her hjemme?

Selvsagt har vi Edvard Munch, men han skal vi la ligge. Ikke fordi han i denne sammenheng er uinteressant, men snarere fordi han er atypisk. Hans publikum finnes over hele kloden, hans bilder etterspørres av et internasjonalt samlermiljø og velrenommerte museer står på kundelisten hver gang et verk av betydning frambyes for salg.

Det er vårt hjemlige kunstmarked det skal handle om. Eller rettere sagt om skjebnen til de mange kunstnere som i det ene øyeblikket blir regnet som viktige her i landet, men som i det neste glemmes og forsvinner ut av vår felles hukommelse. Vi snakker om framtrede kvinner og menn som etter årelange studieopphold i utlandet har vendt hjem til Norge.

Folk som ga Picasso og Matisse, Die Brücke og Der Blaue Reiter hjemlig uttrykk. Kunstnere som

ikke sto tilbake for sine nordiske kolleger, men som i ettertid likevel har fått en ublid skjebne. Kunstnere som Henrik Sørensen og Hugo Lous Mohr, Alf Rolfsen og Jean Heiberg er i dag for spesielt interesserte, og av dem er det ikke mange.

Mye tyder på at mellomkrigsgenerasjonens skjebne ikke er enestående. Nylig sendte Blomqvist Kunsthandel i Oslo ut sin nye auksjonskatalog Contemporary by Blomqvist. Av flere grunner varsler katalogen noe nytt. Vist er presentasjonen av samtidskunsten som utbys for salg fremdeles det viktigste innslaget, men denne gangen har auksjonsfirmaet også spandert spalteplass på firmaets egne eksperter og inviterte skribenter.

Her snakkes ikke bare om enkeltkunstnere og trender, men også om grunnleggende kunnskaper om å handle på auksjon. Mens det nye konserthuset i Stavanger må lære folk når de skal klappe, må Blomqvist undervise sine kunder i hvordan de legger inn bud.

Det overordnede spørsmålet i artiklene er likevel hvorfor andrehåndsmarkedet for norsk samtidskunst fungerer så dårlig. Hvorfor raser verdien av et



Sjur Harby

Sjur Harby er arkeolog og skribent

OPPLÆRING

«Mens det nye konserthuset i Stavanger må lære folk når de skal klappe, må Blomqvist undervise sine kunder i hvordan de legger inn bud.»

kunstverk fra det første gang omsettes i et galleri til det neste gang selges på auksjon?

Til tross for at privatøkonomien i Norge aldri har hatt bedre tider, til tross for at vi aldri har reist mer, til tross for at internett har demokratisert og lettet tilgangen på kunnskap og til tross for at norske hjem aldri har vært mer skinnende og velutstyrte, preges slike auksjoner av åndenød. «Andrehåndsmarkedet for norsk samtidskunst har ikke fulgt den internasjonale trenden», fastslår VGs kunstanmelder, Lars Elton, i sin artikkel, og lurer på når det skal snu.

For som Elton påpeker: Internasjonalt er det samtidskunsten som nå er den store vinneren. Mens markedet er støvsugd for mesterverk av eldre kunstnere, er det fremdeles muligheter for å bygge seg opp en god samling av nasjonal og internasjonal samtidskunst.

Men når du spør en seriøs gallerist hvor mange samlere vi egentlig snakker om her til lands, vil hun trolig svare et sted mellom fem og ti.

Det betyr at det er mer enn nok igjen til oss andre.